

Ptujski dohtar Brumen, veliki — prijatelj kmetov, bil te dni pri mariborskem sodišču obsojen, ker obdolžil nekega ptujskega sodnika, da je ta pri-stranski. Prijatelj kmetov dohtar Brumen — saj je morda vtak kmet od njegovega prijateljstva iz dna svojega srca prepričan — bode plačal 400 kron kazni. Gospod dohtar, ko bode šli danes k obedu vedite, da Vam „Štajerc“ kliče prav navdušen: „Bog žegnaj!“

Mleko z vodo pomešano in — misijoneri. S pravico zahteva vsakdor, da se proti vsakemu tistemu postavno najostreje postopa, ki popači, samo iz dobičkaželnosti kak živež, in potem tega drugim proda. Slavni misijoneri od svetega Jožefa pri Celju so poslali zadnjič na celjski mestni trg mleko, katero je bilo tako z vodoj pomešano, da je morala mestna komisija to mleko prodajalcu odvzeti in je razliti. Misijonerji in popačeno, pomešano mleko! Ja, ako bi kaka kmetica mleko pomešala, potem se kaznuje — in to je tudi prav! Bodemo videli kaj poreče sodnija dobičkaželnim misijonerjem?

Kmetje v celjski, ptujski in mariborski okolici! O hujskariji klerikalnih slovenskih časopisov, v zadnjih dneh, s katerimi Vas hočejo na nov način spraviti s prebivalci omenjenih mest, in sploh trgov na Spodnjem Štajerskem v razprtijo, ker Vam svetujejo, naj bi prodavali svoje pridelke po njihovi, toraj klerikalni volji, spregovorimo prihodnjič v dalšem članku. Da ta hujskarija ni Vam v prid, temveč njim samim, v tem zadostuje samo dejstvo, da izvira ta tok iz klerikalnega studenca. Da pa klerikalci niso do sedaj nigdar kmetu kaj koristnega svetovali, o tem je najbrž prepričan že vsak od Vas dovolj.

Naše dopisnike prosimo potrpljenja. Pristrčna hvala vsem! Prosimo berite naše „pisma uredništva“, tam bode našel marsikateri odgovor!

O predavanju, glede konjereje, katero se je vršilo v Ptuj v nedeljo dne 8. t. m. bodemo, ker nam primankuje danes prostora, poročali v prihodnji številki.

Župnik in „Štajerc.“ Župnik Murkovič od sv. Barbare v Halozah ljubi Štajerca in sicer tako, da je poslal na naše upravnishvo list, ki se mu je poslal od nekega njegovega prijatelja, s tako razžaljivo opazko nazaj, da ga je upravnishvo moralo tožiti. Murkovič je bil obsojen, čeprav si je dohtar Jurtela, slavni deželni poslanec, na vse kriplje prizadeval, da bi ga rešil zaslužene kazni. Murkovič je obsojen na 30 Kron kazni in v vse stroške! Seveda je rekuriral. Murkovič ni prišel niti k prvi, niti k drugi obravnavi. Gospod doktor Plachki, ki je prevzel pisarno gospoda doktorja Ambrositscha v Ptuj, je kot zastopnik tožiteljev povdarjal, da spodnještajerski duhovniki „Štajerca“ z namenom črtijo in delujejo proti njemu. Najbrž si bode Murkovič v kratkem „Štajerca“ naročil!

Dopisi.

Mala Nedelja. Glede dopisa, katerega je priobčil v svojem umazanem povodu „Slov. Gospodar“ v štev.

8. z dne 19. febr. t. l. svoje klerikalnej četi našega milega okraja, sem primoran kot jeden za vse to-le odgovoriti: G. Cvahte, vaši dopisi so pač čudni, le škoda, da ste tako dolgo po šolskih klopeh hlače trgali, ter še sedaj ne veste, da so tisti „še le iz šole stopivši dečki“ fantje v starosti, ki gredo sedaj deloma na nabor za vojaščino, zraven pa tudi taki, ki so že vojaščine prosti. Mislim, da so ti dečki, kakor ste jih vi sami titulirali, možje, kateri pač dobro vedo, kaj da delajo, ter smejo tudi pred vsem svetom brati romane v „Zvonu“ in druge jednake spise; toraj so vam vaše očetovske skrbi prav zastonj. Taki romani jih ne bodo pohujšali, le glejte, da jih vi z vašimi nespodobnimi vzgledi ne pohujšate, saj veste sami, da niti ne odgovarjate, če se vam kateri od naše mladine pokloni. Je li to lepo za vas, ki se držite za gospoda, ki vse prevlada? Ali se nadalje ne spominjate sramotnih razprtij, katere ste imeli z vrlimi in rodoljubnimi možmi, ki se vedno borijo za našo domovino itd. Ne čudite se toraj, ako še bode večkrat čitali tisti vam dobro znani z „neokretno roko“, kakor ste rekli, že večkrat na šolsko tablo napisani stavek: „Cvahte je n...!“ Hvala Bogu, da se je začelo jasniiti tudi pri „neokretnih rokah“, to je lepo! Bog daj, da bi postalo še tudi ono malo število naših zasleplencev vendar le enkrat pametno! Konečno vam, gospod Cvahte, naj bo rečeno ne jezite se preveč čez ta resničen dopis v našem „Štajercu“, v listu kateri vam je seveda že dolgo časa trn v peti nam pa luč, ki nam je bila že pred mnogimi leti potrebna, ker drugače bi nam vi z vašo četo začeli res preveč mrmrati. To naj bo za danes dovolj, prihodnjič Vam hočem, dragi čitatelji, še več odkriti od naših Fihposovcev. „Škratec“

Iz Leskovca v Halozah. (Raznoterosti.) Gotovo si mislite gospod urednik, da smo v Leskovci že vsi izumrli, ker ni tako dolgo nobenega dopisa od nas. Da boste prepričani o našem življenju, se Vam moram zopet enkrat oglasiti. Naš „častni občan“ g. Stoklas se je poboljšal, od tistega časa, ker nima nič več za opraviti v občinskem odboru. Samo v šolskih zadevah nam še dela neprilike, pa tudi tukaj bode mo skrbeli, da napravimo s pomočjo višjih šolskih oblasti red in potem mirna Bosna! Prodajalka tukajšnega „konzumnega društva“ Neža po samasebi krščena Fanika Weber bode, kakor se sliši, s prvim aprilom t. l. odišla. Vendar čuti, da je začelo v konzumni prodajalni pokati in se boji, da se nebi strop poderl, tedaj si rajši prej proč pomaga. Nameni pa tudi oditi njen ljubimec g. Š. Željimo obema srečen pot, samo kaj bode potem ubogi „Čuvaj“? Moramo pa Vam g. urednik to našo prodajalko v jasnejšo luč postaviti. Prišla je pred par leti semkaj in še ni imela dostojne obleke, sedaj Vam pa hodi našopirjena kakor kaka gospodična grofovskega stanu. V poletnem času, malo da ne vsako nedeljo, posebno lani, ko smo imeli celo leto pesji zapor, privoščila si je rada izlete k sv. Vidu, na Ptuj, na Polenšak. k sv. Petru in v Trakoštjan na Hrvaškem. To pa vendar svojemu „Čuvaju“, na ljubo, katerega je vozila vsakokrat s seboj,

češ, kaj tacega zamore le storiti prodajalka leskovškega „konzumnega društva“. Ž njo zgubi njen izvozček Jožef Petrovič v mali Varnici mastno službo, njegov brat po sili „cekmešter“ pa dobro prijateljico, s katero sta ob nedeljah marsikateri literček v konzumni prodajalni izpraznila. Imel bi še Vam marsikaj poročati, pa ker nam je cenjeni „Štajerc“ pred kratkim pisal, da ne smejo dopisi predolgi biti, Vam bodem pa enkrat po veliki noči naznanil, kako so se vozile letos na pustni dan maškerade od tukaj k sv. Barbari v Halozah v novem „omnibusu“, kateri se je v tukajšnjem farovžu pripravil, tako tudi vsako posamezno maškerado po imenu naznanil. Vi gospod urednik imate ostre krtače, zatoorej Vam ne bode težko, da njim bodete malo „konstume“ skrtlačili. Srčno Vas pozdravlja puščavnik iz Jüroškega.

Iz savinske doline. „Dragi „Štajerc!“ Ko sem zadnjo številko tvojega vrlega lista prebiral in med drugim tudi dopis z naše doline, namreč z št. Jurija ob Taboru našel, me je zelo razveselilo, da imaš tudi v tem lepem kotiču naše ljube štajerske dežele svoje prijatelje. Ker smo pa že enkrat pri sv. Jurju, se še v bližno Vransko ozrimo! Ta prijazen trg obiskujem jaz že delj časa kot sejmar in vselej sem se veselil tje priti. Ljudje so bili tam vedno prijazni, lepo cerkev imajo, dobre gostilne, velike trgovine in tudi druge vsakovrstne dobre obrtnije se najdejo tukaj. Na mene je vedno delalo utisk, da se ta mali trg prav čvrsto razvija. Ali glej ga zdaj! Ko sem na zadnji sejem 3. marca v Vransko prišel, opazil sem, da je vse drugače, napeto, strankarsko brez zložnosti, eden nad drugim! In kaj je to povzročilo? Šel sem v neko gostilno in sedem tam k kmeti mizi. Ko se nekoliko seznanim, začnem povpraševati radi česa se je tukaj vse predrugačilo in eden po videzu bolj omikan kmet reče smehljaje: „Gospod, to je vendar dobro za nas kmete iz okolice, dokler so bili tržani složni, so oni žvižgali in mi plesali, zdaj pa mi žvižgamo in tržani nam bodo plesali!“ „Kako je to, saj so vendar tudi v trgu kmetje“, ga vprašam dalje! „Se ve, da so,“ odgovori on, „ali ti se ne brigajo za politiko, zbrali smo si toraj gospoda za voditelja in ta je kmetom peska v oči vrgel, zaslepljenci so se začeli cepiti v stranke, pa ne po političnem mnenju, kajti to je že nekaj naravnega, ampak mali trg so razkosili v dva dela in gospodarski boj se je vnel. In le ta nam je zamogel k zmagi pripomagati, da je trg okolici izdan.“ Neki drugi kmet, najbrž iz trga pa reče nato, da je ta boj brez vsega pomena in le v škodo vsem, ta napetnost prisega vse meje človeške pameti in ne bo nobeni stranki hasnilo, ampak kakor se že čuti, vsem škodovalo. Med drugim se je tudi govorilo, kako daleč ta napetnost sega. Neki obrtnik iz odvrženega konca trga je pred kratkim enega pomočnika zaradi dokazane večje tatvine iz dela izpodil in glej, kaj sovraštvo dela. Ta pomočnik je šel v blaženi del trga, bil tam sprejet v boljši hiši, delo se mu je dalo in še drugim ga priporočujejo, čeprav jim je znano, da je svojega prejšnjega delodajalca z

tatvino občutljivo obškodoval. To je čudno! Pri kaj tacega ne poznamo in ne razumem zakaj tak. dogodkov nihče v časnikih ne priobči. Za danes dro „Štajerc“ ti nočem z mojim dopisom preveč prostá potratiti, čeprav bi se lahko o tem celi roman napisal. Sicer pa pridem prihodnji sejem zopet na Vranče in se bodem za stvar bolj pobrigal in opisal osebnosti, katere tatove iz sovraštva do svojih sotržanov, ot mesto, da bi jih spodili, podpirajo. Ako pa so t navdušeni gesla „Svoji k svojim“, se še bo to z delo. Za zdaj te pa vrli „Štajerc“ prijazno pozdr ljam
Resnicoljub

Iz Koroškega.

Sveta rešnja Kri in kaplan — morilec. Kak smo že pisali v našem listu, je ukradel kaplan poč sv. Mariji Pulst (Bistrica) na Koroškem Tomaž Mašrat svojemu župniku hranilnične (šparkasne) knjige je denar vzdignil, ter za sebe porabil. Ker se je beg da mu bode prišel njegov župnik na sled in tud ovadil sodniji, je sklenil župnika — umoriti. am kaplan je bil priljubljen pri ljudeh in dobro zapise pri svojih predstojnikih — a sedaj se je izkazala da je bil hinavec, lažnik, pijanec in koristolovec kateremu je bilo dobro tudi najzavrženejše sredstv samo da pride do denarja. Delal se je gorečega k toličana, vnetega duhovnika — v svojem srcu pa imel niti iskricice vere. Kako si je tudi drugače to mačiti dejstvo, da je zastrupil mašno vino z namenom da zavda svojega župnika. Maša je najsvetejše oprani vilo, kar jih pozna katoliška cerkev, saj se pri mavo spremenita kruh in vino v meso in v kri Jezusa KrDa stusa. In v kelih je „božji namestnik“ vlil strupor da bi pahnil v grob starega duhovnika-sobrata, kau terega je okradel. V tem trenutku, ko je po cerkvea nem nauku Bog sam navzočen med svojimi vernikoro v tem trenutku je hotel „božji namestnik“ Tomašas Mašek zavratno umoriti družega božjega namestnika Pač res: življenje je časih strašno. Pred par dnevsoc je stal ta kaplan pred porotniki v Celovcu. Bil jePr spoznan za krivega in dobil je 15 let težke ječe, P Žalostni poročamo ta zločin, ubogo ljudstvo, ubogpri kmet na Koroškem! Od „Štajerca“ pa vpije in kričn vsaki kaplanček, da bode vsakdo, kdor ga bersv „ferdaman.“ In zakaj tako kriče? Ker tu in tamve operemo kakega duhovnika. Pri takih razmerah mol-ve čati bi bilo greh!

Iz Spodnjega Koroškega. 1. Predvsem ni res, da sem v nedeljo dne 8. februarja iz prižnice povedal, g. da vsem tistim, kateri berejo „Štajerca“, ne bode ni treba iti za veliko noč k spovedi, ampak res je, da im sploh besedo „Štajerc“ v celi propovedi izustil nisem sp se in sem samo rekel, da je pod smrtnim grehom prepo vedano brati, plačati in razširjati veri in npravnosti sovraž- Pa ne časnike in knjige. — 2. Dalje ni res, da me naj- K je brž rado preveč zebe in sem to povedal, ker sem se je bal, da bi prišlo preveč ljudi k spovedi, ampak res pr je, da v spovednici zmirom z veseljem storim svojo in dolžnost in celo župljane v propovedih spodbujam je